

moglavilo z višin na tla največje rusko potniško letalo. Strašna letalska nesreča se je zgodila v bližini Harkova. V letalu je bilo 14 potnikov, ki so se vsi ubili. Med smrtnimi žrtvami je več višjih častnikov in letalski inženjerji, ki so izdelali letalo. Letalo »K 7« je bilo največje prometno letalo, je imelo 6 motorjev in je začelo voziti dne 14. novembra t. l. Vzrok nesreče še ni pojasnjen.

Nova zaloga nabožnih predmetov je dospela, posebno križev, kipov, slik in podobic itd. Naročujte pri Tiskarni sv. Cirila v Mariboru!

Velike lesene jaslice za cerkev zelo ugodno na predaj v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Ima pri vas že vsaka hiša Sv. pisimo? Ceneje kot po 6 Din, polplatno vezan 8 Din in celoplatno vezan 15 Din pa res ni mogoče zahtevati! Organizirajte naročilo! Priporoča se Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Dr. med. Klara Kukovec zopet ordinira, Krekova ulica 18, od 9. do 11. in od 14. do 16. ure. 1180

Denarnice za drobiž kupite najbolje v prodajalnah Tiskarne sv. Cirila v Mariboru.

Sanatorij v Mariboru, Gosposka 49, tel. 23-58, zopet odprt. Prosta izbira zdravnikov. Cene zmerne. Vodja primarij dr. Černič. 867

Samo direktno iz tovarne se kupijo zelo poceni suknje, obleke in sploh vsa konfekcija. Stermecki — tovarna perila in obleke — Celje.

Pri slabosti par kapljic Fellerjevega, bole fine pomirjujočega, blagodišečega Elsaftuida na sladkorju ali v mleku, je še zmeraj pomagalo. To varuje tudi pred krči, kašljem, hripavostjo itd. Poskusna steklenica 6 Din, dvojna steklenica 9 Din povsod. Po pošti 9 poskusnih ali 6 vojnih ali 2 velike specialne steklenice 58 Din brez daljnih stroškov pri lekarnarju Eugen V. Feller, Stubiča Donja, Elzatr. 341, Savska banovina.

Sadna drevesa v veliki izbiri in po najugodnejših cenah se dobijo pri banovinski trsnici in drevesnici v Kapeli, pošta Slatina Radenci. Zahtevajte ponudbo! 1105

Predivo in konoplje Vam izdelam v vrvarsko blago. Sinkovec Anton, Celje, Dečkov trg.

Takole je!

Nekateri vprašujejo, kaj bomo letos prilagali, ko se »Naš dom« osamosvoji. Želijo si nazaj slike, kakor smo jih že imeli in bi jih radi zopet prejeli. Na te vsestranske želje odgovarjamo, da smo tudi mi za to, samo da to ni samo v naših močeh, ampak je to v rokah naših prijateljev, naročnikov, agitatorjev. Sklenli smo objaviti račun, da vidite, kako je s časopisom.

Imamo v Sloveniji list, ki stane ravno toliko, kakor »Slovenski gospodar«, pa izhaja vsak teden samo na 4 straneh kakor »Slovenski gospodar«. Za-

kaj je tako drag? Ima komaj tisoč naročnikov.

Zopet imamo drug list, ki stane Din 30.— na leto, ima pa le osem strani, dočim ima »Slovenski gospodar« 16 strani in stane le 32 Din na leto.

Imamo nadalje liste, ki imajo enako ali celo večje število naročnikov, toda imajo kljub temu višjo naročnino po 36 Din, čeprav so enako veliki kot naš »Slovenski gospodar«.

Iz vsega tega sledi: Obseg »Slovenskega gospodarja« je kakor obseg vsakega drugega lista odvisen od števila naročnikov. Če bi »Slovenski gospodar« imel samo enega naročnika in bi se tiskala samo ena številka, bi moral do- tični edini naročnik plačati 200.000 Din

Polet dveh Amerikancev v stratosfero pri Alloway pri New-Jersey v Severni Ameriki. — Desno: Mornariški poročnik Settle v gondoli balona. — Levo: Major Fordney. Več o poletu med novicami.

Koliko je vreden lep glas?

Dejstvo je, da so bili, so in najbrž bodo tudi ostali dobri pevci najboljšje plačani godbeni umetniki. Ko je postal slaven pevec Caruso, mu je dotekalo zlato v masah in kopčili so se mu milijoni na milijone. Ze pogodba za petje na gramofonske plošče mu je vrgla do leta 1920 1,825.000 dolarjev. Za prihodnje leto je prejela njegova vdova kot posebno nagrado za Carusove plošče 1 mil. 700.000 mark.

Pa že davno pred Carusom so živeli pevci, ki so zaslužili milijone. Carlo Broschi Farinelli, slavni pevec 18. stoletja, je dobival

Pavel Keller:

16. nadaljevanje.

„Hubert“

Roman iz gozdov.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

Poznam tudi javore, ki so malce slovesni. Tudi topole poznam, ki štrlé kvišku kakor vitke ciprese in ki tako žalobno šume, da slutiš pod njimi skrite, stare grobove. In tudi breze ljubim, ki so vedno oblečene v belo obleko in vedno rahlo trepetajo kakor rahločutne kraljčine.

Če katerega drevesa nisem poznal in sem povprašal Boltežarja po njem, je rekel: »Trepeljika«. Verjel sem mu, ker še nikoli nisem videl trepetljike.

V neki dobri knjigi, ki jo imam doma, sem bral, da izmed tisoč mladik, ki jih naseje veter v gozdu, komaj ena doraste; vse druge, pa naj bodo še tako krepke, odmrjejo, ker jim nedostaje svetlobe. Le tista miljenka, ki jo je nesel veter na sončen kraj, uspeva. Uspeva, tudi če je bila

najbolj šibka med svojimi sestricami; vse druge pa, ki so bile zasejane v senco, vidi materino drevo, kako spomladi umirajo.

Govoril sem z Eriko o tem, ko sva šla na Boltežarjevo majniško slavnost v »Staro gozdarsko hišo«.

»Tako je spomladi v gozdu pravzaprav večje umiranje, kakor pa jeseni,« sem rekel.

»Seveda, veliko večje!«

In nato je pristavila: »Tako je, kakor sploh na svetu. Če imate tisoč misli — pač le ena dozori, bogvé, če je ravno najboljša! — In izmed tisoč talentov na svetu tudi samo eden postane velik. Za to, ker nedostaja drugim sonca, naklonjenosti usode.«

Šla sva drug poleg drugega dalje.

»Poglejte to prekrasno trepetljiko!« sem rekel in ji pokazal lepo drevo.

»To je brest!« je odgovorila.

»Toda gospod Boltežar mi je rekel, da je trepetljika.«

»Seveda,« se je zasmejala, »zapovedati, naj bo brest trepetljika, on niti kot uradni predstoj-

letne naročnine, pa bi dobil isto kot vi sedaj za 32 Din. Kajti glavno delo: pisanje, stavljenje črk, priprava vsake strani posebej, vse to se mora delati za en izvod ravno tako, kakor se dela za 100.000 izvodov. Ko je enkrat vse v stroju, tedaj pa dela samo stroj in gre samo papirja več. Ako bi recimo letos za leto 1934 »Slovenski gospodar« dobil še enkrat toliko naročnikov, kolikor jih je imel dosedaj, bi lahko vsak teden prilagal slike, tiskane na posebno lepem papirju, pa bi se mu cena nič ne povišala. Čim več izvodov nam namreč tiskarski stroj tiska, tem cenejši je vsak izvod, tem več mu potem lahko dodajemo.

Vemo, da je posebno dandanes težko pridobivati novih naročnikov, ko celo dosedanji v skrbeh ogledujejo našo polovnico, kje bodo dobili denar. Toda vključno temu smatramo za svojo dolžnost, da smo vam povedali »skrivnost« naših računov. Isto kot pri našem listu bo tudi pri Mohorjevi družbi. Samo zaradi tega, ker ima veliko naročnikov, lahko daje toliko knjig za 20 Din. Če bo pa tudi število Mohorjanov padalo,

bodo ostali tudi vedno manj prejemali. Ali niste tega že tudi sami opazili?

Samo z roko v roki z našimi zvestimi naročniki in prijatelji ter agitatorji, ki dvigajo število naših naročnikov, moremo tudi izboljšavati list »Slovenski gospodar«. **Res bomo prihodnje leto skušali prilagati kake posebne priloge »Slike«, ne moremo pa danes še reči, kolikokrat.** Odvisno je to vse od števila naročnikov! Damo vam pa besedo: Ako bi se poleg dosedanjih naročnikov zvišalo število naročnikov za 5000, to je povprečno na vsako župnijo v naši škofiji po 20, potem bi mogli prilagati »Slike« vsak mesec. Ako bi pa segli enkrat tako na delo, da bi posebno v onih krajih, kjer letos lahko naročijo »Slovenskega gospodarja«, to je posebno v Savinjski dolini in povsod tam, kjer so dobro hmelj prodajali, pa da bi na vsakega dosedanjega naročnika prišel še eden nov naročnik, bi lahko vsak teden bile priložene take »Slike«. Mi smo rekli svoje, vi storite svoje! Prav pa je, da ste želeli to pojasniti v časopisu, — zdaj veste:

Takole je!

ter jih spravil na pot, po kateri so hodili naši pradedi: na katoliško, slovensko pot. Po tej poti bomo mi hodili ter se izobraževali. Kakor čujemo, bo 10. decembra za celo našo dekanijo poučen tečaj. Fantje, udeležimo se ga, da se poučimo o tem, kako naj vršimo izobraževalno delo v naših vrstah.

*

Hoče. Zopet nekaj novega! V nedeljo dne 3. decembra boste imeli priliko videti ob treh popoldne in ob sedmih zvečer v prosvetni dvorani krasno Anzengruberjevo štiridejanko: »Samska domačija«. Ne bo vam žal, ako pridite!

Vrli in neumorni Magdalenci so zopet nastopili z gostovanjem Gogoljeve »Ženitve« pri Sv. Lenartu v Slov. goricah. Vsakdo, kdor je že prisostvoval njihovim prireditvam in zasledoval njihovo delo, jim mora priznati, da je društvo s svojimi podanimi predstavami doseglo višek, do katerega se pač lahko umetniško povsopje diletantski oder. S svojim idealno požrtvovalnim kulturnim delom na odru zaslužijo, da jim njihovo nesebično delo priznavamo in podpremo, če pomislimo na žrtve, ki jih doprinašajo, ko se dan na dan po dnevnem delu v svojih poklicih mesto počitka in razvedrila zbirajo na svojem odru, ne ustrašec se dela in naporov. Njihove predstave jim z ozirom na nizko vstopnino včasih ne donajajo niti toliko, da bi krili redne stroške s predstavami, zato se jim oddolžimo in jih podprimo vsaj s tem, da redno obiskujemo njihove predstave. Da so nekateri igralci res vsega upoševanja vredni in odersko kot diletanti na višku, nam je pokazala tudi zadnja predstava. V vlogi Podkoljosina je nastopil g. Gračner. Podal je svojo vlogo starega samca, tipičnega bojzljivca in starega filistra, res zelo dobro. Vloga Kočkarova (g. Jovčič), katerega vsaka kretnja je vzbujala vtis dovršenega komika. Nevesta (g. Simčičeva) se s svojim ljubkim nastopom in oderskim talentom razvija v čim močnejšo igralko. Mešetar (g. Eichmeister), mešetarica (gospa Starčeva) in Jajčnik (g. Hameršak) so doigrali svoje vloge z vso preciznostjo, sicer jih pa poznamo kot najboljše vloge že iz njihovih dosedanjih nastopov. Čestitamo Magdalencem na doseženem uspehu!

DRUŠTVENE VESTI

Fantje, na delo!

(Dopis od Sv. Benedikta v Slov. goric.)

Da nas prezgodnji sneg in zima ne bosta našla brez dela, smo si tudi pri nas poiskali nove snovi za delo za boljšo bodočnost. Nismo se ustrašili tudi pri nas današnjih krivih modernih preokrov in njihovih postojank. Dokaz za to je dejstvo, da smo si z veliko vnemo in korajžjo ustanovili dne 12. novembra fantovski odsek KA. Navzočih je bilo kljub slabemu vremenu 16 fantov, kateri so si izvolili sledeči odbor: Žižek Mihael, predsednik; Perko Vinko, pod-

predsednik; Harl Mirko, tajnik; Bernjak Konrad, blagajnik.

Fantje, sedaj pa na delo! Knjigo v roke in katoliški časopis! Kdor se v mladih letih ne izobrazuje, izpopolnjuje in požlahtnuje, ta po besedah velikega škofa Slomškega vse svoje življenje malovredna lesnika ostane. Knjiga bodi za nas tudi orožje. Mi katoliški fantje ne poznamo in ne maramo »aufbiksanja«. Mi smo korajžni, naša korajža pa samo velja pravi katoliški in narodni izobrazbi. Imamo dosti nasprotnikov, ki nas zalezujejo in nas ovajajo. Pa se jih ne bojimo. Kdor je poštenjak, njemu se ni treba ničesar bati. Naj naši nasprotniki znajo, da smo mi pripravljene tudi za žrtve za naše katoliške in narodne ideale. Mi naših nasprotnikov ne sovražimo, marveč za nje molimo, naj bi jih Bog rešil zmote

nik, niti kot krajevni šolski ogleda ne more. Tam le na drugi strani stoji trepetljika, tisto vam ob priliki pokažem. Trepetljika je neka vrsta jesike, brest pa je limovec.«

»Čudim se, da ste tako učeni, ko ste še tako mladi. Ali ste se vsega tega učili v šoli?«

»Ne, pač pa pri nekem nadgozdarju. Saj veste, da je moj oče zgodaj umrl; tako sem vsake počitnice živela pri stricu, ki je bil nadgozdar. No, ta je poznal gozd.«

»Toda tistega, kar je čisto človeško — se pri nadgozdarju pač niste naučili. Resni ste bolj, kakor to terjajo vaša leta, in svet poznate, gospodična Erika.«

Nekaj je rahlo izpreletelo njen obraz.

»Kaj naj vam rečem? — Saj se vendar vedno pravi: »la življenja. Bila sem — kakor ljudje govore — pod trdo pestjo življenja. In pod to pestjo se mora človek hitro učiti, sicer je izgubljen.«

»Mislim, da boste kljub tej »pesti« vse skušnje v življenju bolj prestali, kakor marsikdo drugi, ki je dolgo in lagodno hodil v šolo in ki

si je lahko privoščil potrato, da je večkrat obsejal, zato, da so ga nato zopet porinili naprej.«

Zmignila je z ramami.

»Kdo vé.«

Došel naju je Čresnik, pobrenkaval na plunki, vriskal, povedal kakšno šalo in se smejal z vedrim obrazom.

Tedaj se je začela smejati tudi Erika in se obrnila k njemu.

Jaz pa sem obmolknil, imel sem na jeziku trpek okus, v srcu pa bolečino. Najprej sem bil jezen na tega lahkomišljenega slikarja, ki je bil tako površen, pa je vendar tako zmagoslavnc lahko skakljal po poti, nato pa sem se začel posmehovati samemu sebi.

O čem pa sem se razgovarjal s tem mladim dekletom? O razločku med brestom in trepetljiko. In o šoli življenja. Naravoslovje in filozofiranje, to je res pravo, če meri človek na deključje srce.

Hubert, star si. Zamudil si svoj čas, ga potratil s požrešnostjo, zanovčeval. Sedaj je pre-

od londonske opere letno plačo 5000 funtov in posebej še knežje nagrade za pesmi, katere je prepeval po hišah zasebnikov.

V istem času je slovel kot sopranist tudi Italijan Caffarelli, po rojstvu priprost kmečki fant. Kupil je celo kneževino San Dorado in za težke dukate tudi naslov vojvode. Za vsak nastop je zahteval 700 do 800 dukatov. Njegov v banki naložen denar mu je dajal letnih 12 tisoč dukatov obresti.

Tudi slovite pevke niso zadovoljne z majhno plačo. Frančiška Cuzzoni je dobivala v Londonu 2000 funtov letne zlače. Lahko zaslužen denar je preveč